

Sygn. akt IV U 1463/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	sekr. sąd. Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 listopada 2014r. w S.

odwołania Urzędu Gminy w R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 23 października 2013 r. Nr (...) -SER- (...)

w sprawie Urzędu Gminy w R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o zwrot nienależnie pobranych świadczeń

zmienia zaskarżoną decyzję i stwierdza, że pozwany Urząd Gminy w R. nie jest zobowiązany do zwrotu nienależnie wypłaconych świadczeń na rzecz K. J. za okres od (...) roku.

Sygn. akt IV U 1463/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...). Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., na podstawie art. 84 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.), zobowiązał Urząd Gminy w R. jako pracodawcę do zwrotu nienależnie wypłaconych świadczeń za okres od 28 listopada 1990r. do 31 lipca 2010r. w kwocie 4619,10 zł i odsetek za okres od 1 stycznia 1999r. do 23 października 2013r. w kwocie 4590,61 zł, łącznie 9209,71 zł. W decyzji tej organ rentowy stwierdził, że K. J. wypłacono bezpodstawnie rentę z tytułu niezdolności do pracy za okres od 28 listopada 1990r. do 2 stycznia 1999r. oraz emeryturę za okres od 3 stycznia 1999r. do 31 lipca 2010r. w okresie od 28 listopada 1990r. do 31 lipca 2010r. w łącznej kwocie 9209,71 zł. W uzasadnieniu wskazał, że świadczenia zostały wypłacone bezpodstawnie w wyniku nie wskazania w zaświadczeniu Rp-7 z dnia 10 października 1990r. przez zakład pracy okresów przebywania na urlopie bezpłatnym w okresie od 1 czerwca 1981r. do 30 czerwca 1981r. oraz w okresie od 16 maja 1988r. do 31 października 1988r. (k. 87 a.r.).

Od decyzji tej odwołanie wniósł Urząd Gminy R. zarzucając jej naruszenie art. 84 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez niewłaściwe zastosowanie i interpretację. Odwołujący się wnosił o uchylenie zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania w sprawie lub ustalenie, że na Urzędzie Gminy nie ciąży obowiązek zwrotu kwoty 9.209, 71 zł ewentualnie uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do

ponownego rozpatrzenia przez organ rentowy. W uzasadnieniu podniesiono, że na druku Rp-7 w wersji z 1990r. nie ma rubryki – okres przebywania na urlopie bezpłatnym; podstawą odpowiedzialności płatników składek jest ustalenie, że wystawienie dokumentów zawierających nieprawdziwe dane nastąpiło na skutek ich świadomego działania lub rażącego niedbalstwa; organ rentowy mógł wystąpić do Urzędu Gminy o dodatkowe informacje. Na potwierdzenie swojego stanowiska autor odwołania przytoczył tezy wyroków sądowych. Nadto skarżący podnosił zarzut przedawnienia roszczeń objętych zaskarżoną decyzją (k. 2-4 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie, twierdząc, że pobranie nienależnych świadczeń zostało spowodowane przekazaniem przez płatnika składek nieprawdziwych danych mających wpływ na wysokość świadczenia (k. 5-6 a.s.).

W piśmie procesowym z 29 października 2014r. odwołujący się podnosił, że zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp-7 wystawione było za okres od 1 października 1989r. do 30 września 1990r., w okresie tym pracownica nie przebywała na urlopie bezpłatnym. W punkcie 5 zaświadczenia wskazano zostało, że zaświadczenie jest wystawione na podstawie list płac z ostatnich 12 m-cy; nadto ostateczna wielkość emerytury jest wyższa niż ZUS wypłacał dotychczas (k. 10 a.s.).

Sąd dopuścił dowód z oryginału akt osobowych K. J..

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 23 października 1990r. K. J. wystąpiła do (...) Oddział w S. z wnioskiem o rentę inwalidzką. W dołączonym do wniosku zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Urzędu Gminy R. z 10 października 1990r. wskazano, że K. J. jest zatrudniona od 15 lipca 1974r., podano wysokość wynagrodzenia pracownika w IV kwartale 1989r. oraz I, II i III kwartale 1990r. i wskazano, że zaświadczenie zostało wystawione na podstawie list płac za ostatnie 12 miesięcy – od 1 października 1989r. do 30 września 1990r. Zaświadczenie zostało wydane na druku: ZUS Rp-7a WP O/ZUS N. (k. 9 a.r. za wnioskiem o rentę inwalidzką).

W dniu 28 sierpnia 2013r. K. J. zwróciła się do ZUS z prośbą o przeliczenie podstawy wymiaru emerytury. Do wniosku załączyła zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawione 7 sierpnia 2013r. za okres od 15 lipca 1974r. do 28 listopada 1990r. w Gminnym Ośrodku (...) w R.. Z zaświadczenia tego wynika, że od 1 czerwca 1981r. do 30 czerwca 1981r. i od 16 maja 1988r. do 31 października 1988r. przebywała ona na urlopie bezpłatnym (k. 31-35 a.r. za wnioskiem o emeryturę). Zaświadczenie zostało wypełnione na druku ZUS Rp-7 zgodnie z wymogami obowiązującymi w dacie jego wydania.

W związku z tym ZUS w dniu 23 października 2013r. wydał decyzję o zwrocie nienależnie wypłaconych świadczeń, którą zobowiązał Urząd Gminy w R. do zwrotu nienależnie wypłaconych świadczeń za okres od 28 listopada 1990r. do 31 lipca 2010r. w kwocie 4619,10 zł i odsetek za okres od 1 stycznia 1999r. do 23 października 2013r. w kwocie 4590,61 zł, czyli łącznie 9209,71 zł.

W ocenie Sądu Okręgowego odwołanie Urzędu Gminy w R. jest uzasadnione.

Argumentacja odwołującego się jest przekonywująca. Zarzut organu rentowego oparty jest na treści art. 84 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2009r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.), który stanowi, że jeżeli pobranie nienależnych świadczeń zostało spowodowane przekazaniem przez płatnika składek lub inny podmiot nieprawdziwych danych mających wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość, obowiązek zwrotu tych świadczeń wraz z odsetkami, o których mowa w ust. 1, obciąża odpowiednio płatnika składek lub inny podmiot.

Zdaniem Sądu w tym stanie faktycznym nie można mówić o przekazaniu nieprawdziwych danych przez zakład pracy, a dotyczących K. J.. Spór dotyczy wystawienia zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawionego w 1990r. Obowiązujące wówczas przepisy nie nakładały obowiązku wskazywania w zaświadczeniu

o zatrudnieniu i wynagrodzeniu informacji o urloпах bezpłatnych, z których korzystał pracownik. Zaświadczenie Rp-7a zostało wypełnione zgodnie z wymogiem obowiązującego wówczas rozporządzenia. Obowiązek ustalenia czy wnioskodawczyni K. J. miała okresy nieskładkowe, w ocenie Sądu, leżał po stronie ZUS, który powinien zwrócić się do zakładu pracy z pytaniem o urlopy bezpłatne. Na zakładzie nie ciążył obowiązek wskazania tych danych w zaświadczeniu Rp-7a. Dopiero w późniejszych latach wprowadzono obowiązek podawania w zaświadczeniu Rp-7 danych dotyczących przebywania pracownika na urlopie wychowawczym czy bezpłatnym.

Nie został spełniony warunek przekazania nieprawdziwych danych. W ocenie Sądu organ rentowy próbuje przerzucić odpowiedzialność za nienależnie wypłacone świadczenie na pracodawcę. Zdaniem Sądu takiej decyzji nie można akceptować, dlatego Sąd zmienił zaskarżoną decyzję.

Wyrok wydano w oparciu o art. 477¹⁴ § 2 kpc.